

ЗУЛ-ҲИЖЖА ОЙИННИНГ АВВАЛГИ ЎН КУНИНИНГ ФАЗИЛАТИ

Ўзбек

أوزبکي

فضل عشر ذي الحجة

اللَّجْنَةُ الْعِلْمِيَّةُ

بِرَئَاسَةِ الشُّوُّونِ الدِّينِيَّةِ بِالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْمَسْجِدِ النَّبَوِيِّ

فَضْلُ عَشْرِ ذِي الْحِجَّةِ

ЗУЛ-ХИЖЖА ОЙИННИНГ
АВВАЛГИ ЎН КУНИНИНГ
ФАЗИЛАТИ

الْجُنَاحُ الْعِلْمِيَّةُ

بِرئَاسَةِ الشُّوُونِ الدِّينِيَّةِ بِالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْمَسْجِدِ النَّبَوِيِّ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Зул-ҳижжа ойининг аввалги ўн кунининг фазилати

Муқаддима

Оlamлар Rabbi Аллоҳ таолога ҳамдлар ва оламларга раҳмат қилиб юборилган Зотга, аҳли оиласариға, асҳобларига ҳамда қиёмат кунигача суннатлари ва йўлларига эргашганларга салавоту саломлар бўлсин!

Бу мўжаз рисола Зул-ҳижжа ойининг аввалги ўн куни ҳақида ҳар бир мусулмон билиши керак бўлган нарсаларни ўз ичига олган. Бу рисолани шарафли Ҳарамайн (Макка ва Мадина) зиёратчилари ўз динлари ҳақида илмга ва басиратга эга бўлишлари учун жамладим. Карим ва Маннон бўлган Аллоҳ таолодан бу рисолани манфаатли қилишини ва Унинг юзини истаб ёзилган рисолалардан қилишини сўрайман. Албатта, У Зот сўралганларнинг энг яхшиси ва умид қилинганларнинг энг саҳийсидир.

Зул-ҳижжа ойининг аввалги ўн кунининг фазилати

Зул-ҳижжа ойининг аввалги ўн кунининг фазилати улуғ бўлиб, буни Аллоҳ таоло йўз китобида ва Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам ўз суннатларида баён қилганлар. Аллоҳ таоло ўз китобида бу кунлар билан қасам ичиб шундай дейди:

﴿وَالْفَجْرِ ﴿١٠﴾ وَلَيَالٍ عَشْر﴾

«Фажр билан қасам.

Ва ўн кеча билан қасам». [Фажр: 1-2]. Бу тунлардан мурод Ибн Аббос, Ибн Зубайр, Мужоҳид, Ибн Касир, Ибн Қаййим ва яна бошқа олдинги ва ҳозирги уламолар сўзларига қўра Зул-ҳижжа ойининг аввалги ўн қунидир.¹

Бу кунлардаги амаллар Аллоҳ йўлидаги жиҳоддан ҳам афзалдир. Сабаби Ибн Аббос разияллоҳу анхўмодан ривоят қилинган ҳадисда шундай дейилади: Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам:

«مَا مِنْ أَيَّامُ الْعَمَلِ الصَّالِحُ فِيهِنَّ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ مِنْ هَذِهِ الْأَيَّامِ الْعَشَرِ»، قَالُوا:

¹ Тафсир Ибн Касир (4/106) ва Задул маъод (1/56).

يَا رَسُولَ اللَّهِ! وَلَا الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «وَلَا الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، إِلَّا رَجُلٌ حَرَّجَ بِنَفْسِهِ وَمَا لِهِ فَلَمْ يَرْجِعْ مِنْ ذَلِكَ بِشَيْءٍ».

«Аллоҳга мана шу қунларда, яғни, Зул-ҳижжа ойининг аввалги ўн қунида қилинадиган эзгу ишдан кўра суюклироқ амал йўқдир», дедилар. Саҳобалар: «Аллоҳ йўлидаги жиҳод ҳам тенг келмайдими», деб сўрашди. «Аллоҳ йўлидаги жиҳод ҳам. Фақат, бир киши ўз жони ва моли билан чиқиб, эвазига ҳеч нарса олиб қайтмасагина (шаҳид бўлиб қайтмоғи) мустасно», дедилар.¹

Зул-ҳижжа ойининг аввалги ўн қунида бажариладиган амалларнинг фазилати:

1. Ҳаж ва умра амалларини бажариш. Бу амаллар Зул-ҳижжа ойининг аввалги ўн қунлигига қилинадиган энг яхши амаллар. Чунки Набий соллаллоҳу алайҳи ва саллам:

«مَنْ حَجَّ هَذَا الْبَيْتَ فَلَمْ يَرْفُثْ وَلَمْ يَفْسُقْ رَجَعَ كَيْوْمَ وَلَدَّثُ أَمْهُ». («من حَجَّ هَذَا الْبَيْتَ فَلَمْ يَرْفُثْ وَلَمْ يَفْسُقْ رَجَعَ كَيْوْمَ وَلَدَّثُ أَمْهُ»).

«Ким бу байтуллоҳга ҳаж қилса, беодоблик ва фосиқлик қилмаса, онасидан туғилгандай (гуноҳсиз) бўлиб қайтади», – дедилар. Имом Муслимнинг ривоятидаги лафзда:

¹ Имом Бухорий ва Тирмизий ривояти.

«مَنْ أَتَى هَذَا الْبَيْتَ فَلَمْ يَرْفُثْ وَلَمْ يَفْسُقْ؛ رَجَحَ كَيْوُمْ وَلَدْنَهُ أُمُّهُ».

«Ким бу байтуллоҳга келса, беодоблик ва фосиқлик қилмаса, онасидан түғилгандай (бегуноҳ) бўлиб қайтади», – дейилган.¹ «Ким бу байтуллоҳга келса», деган сўзлари ҳажни ҳам, умрани ҳам ўз ичига олгани тушунилади. Яна Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам:

«الْعُرْمَةُ إِلَيْ الْعُمْرَةِ كَفَارَةٌ لِمَا بَيْنَهُمَا، وَالْحَجَّ الْمَبْرُورُ لَيْسَ لَهُ جَزاءٌ إِلَّا الْجَنَّةُ».

«Бир умра кейинги умрагача бўлган оралиқдаги гуноҳларга каффоратдир. Мабур ҳажнинг мукофоти эса фақат жаннатдир!», – деганлар.²

2. Биринчи тўққиз кунининг барчаси ёки бир қисмида рўза тутиш. Чунки Набий соллаллоҳу алайҳи ва саллам:

«مَا مِنْ أَيَّامٍ الْعَمَلُ الصَّالِحُ فِيهِنَّ أَحَبُّ إِلَيْ اللَّهِ مِنْ هَذِهِ الْأَيَّامِ الْعَشِيرَ».

«Аллоҳга мана шу кунларда, яъни, Зул-ҳижжса ойининг аввалги ўн кунида қилинадиган эзгу ишдан қўра суюклироқ амал йўқдир», деганлар. Рўза эса, солиҳ амалларнинг энг буюклариданdir. Набий соллаллоҳу алайҳи ва саллам ҳам рўзага тарғиб қилганлар ундаганлар. Жумладан:

¹ Бухорий ва Муслим ривояти.

² Бухорий ва Муслим ривояти.

«مَا مِنْ عَبْدٍ يَصُومُ يَوْمًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ إِلَّا بَاعَدَ اللَّهُ بِذَلِكَ الْيَوْمِ وَجْهَهُ عَنِ التَّارِسَعِينَ حَرِيقًا».

«Қайси бир банда Аллоҳ үйлида бир кун рўза тутса, Аллоҳ ўша кунги рўзаси учун унинг юзини дўзахдан етмиш йилга узоқлаштиур», деган сўзлари.¹

3. Ҳайит ва ташриқ кунлари қурбонлик сўйиш машруъ қилингандир. Набий соллаллоҳу алайҳи ва саллам:

«ضَحَّىٰ بِكَبْشِينَ أَمْلَحِينَ، أَقْرَئِينَ، ذَبَحْهُمَا بِيَدِهِ، وَسَمَّىٰ وَكَبَرَ وَوَضَعَ رِجْلَهُ عَلَى صِفَاقِهِمَا».

«Икки шохли ола қўчқорни қурбонлик қилдилар. Уларни ўз қўллари билан сўйдилар, "бисмиллоҳ"ни айтдилар, такбир айтдилар ва оёқларини (қўйнинг) бўйнига қўйдилар», деган ҳадис событ бўлган.²

Оиша разияллоҳу анҳодан ривоят қилинади:
Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам:

«مَا عَمِلَ ابْنُ آدَمَ مِنْ عَمَلٍ يَوْمَ التَّحْرِيرِ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ مِنْ إِهْرَاقِ الدَّمِ، وَإِنَّهُ لَيُؤْتَى يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِقُرُونَهَا وَأَشْعَارِهَا وَأَظْلَافِهَا، وَإِنَّ الدَّمَ لِيَقْعُدُ مِنَ اللَّهِ بِمَكَانٍ قَبْلَ أَنْ يَقْعُدَ فِي الْأَرْضِ، فَطَبَّبُوا بِهَا نَفْسًا».

1 Бухорий ва Муслим ривояти.

2 Бухорий ва Муслим ривояти.

«Курбонлик қуни одам боласи қурбонлик қилишидан күра бирор бир амал Аллоҳ таолога маҳуброқ әмас. Курбонликка сўйилган жонивор қиёмат қуни ўз шохи, туёғи ва юнлари билан келади. Курбонлик қони ерга тусишидан аввал Аллоҳ таолонинг ҳузузиридаги хос мақомга тушади. Шунинг учун мамнуният билан қурбонлик қилинглар», – деганлар.¹

Агар Зул-ҳижжа ойининг аввалги ўн кунлиги кирса, қурбонлик қилмоқчи бўлган инсон сочи, тирноқ ва тукларини олишдан тийилиши лозим! Чунки, Умму Салама разияллоҳу анҳодан ривоят қилинган ҳадисда Набий соллаллоҳу алайҳи ва саллам:

«إِذَا رَأَيْتُمْ هِلَالَ ذِي الْحِجَّةِ وَأَرَادَ أَحَدُكُمْ أَنْ يُضَعِّيْ؛ فَلْيُمْسِكْ عَنْ شَعْرِهِ وَأَظْفَارِهِ».

«Агар Зул-ҳижжсанинг ҳилоли (янги ойини) кўрсангиз ва бирингиз қурбонлик қилмоқчи бўлса, сочи ва тирноқларини олишдан тўхтасин», – деганлар. Бошқа бир лафзда:

«فَلَا يَأْخُذَنَّ مِنْ شَعْرِهِ وَلَا مِنْ أَظْفَارِهِ شَيْئًا حَتَّى يُضَعِّيْ».

«... Курбонликни сўймагунча сочи ва тирноқларини олмасин!».²

¹ Тирмизий ривояти.

² Имом Муслим ривояти.

4. Бу ўн кун ва ташриқ кунларида такбир, таҳлил ва зикр қилиш. Чунки Абдуллоҳ ибн Умар разияллоҳу анхұмодан ривоят қилинади: Набий соллаллоҳу алайҳи ва саллам:

«مَا مِنْ أَيَّامٍ أَعَظَمَ عِنْدَ اللَّهِ وَلَا أَحَبُّ إِلَيْهِ مِنَ الْعَمَلِ فِيهِنَّ مِنْ هَذِهِ الْأَيَّامِ
الْعَشَرِ، فَأَكْثُرُوا فِيهِنَّ مِنَ التَّهْلِيلِ، وَالْتَّكْبِيرِ، وَالْتَّحْمِيدِ».

«Аллоҳга мана шу кунларда, яғни, Зул-ҳижжса ойининг аввалги ўн қунида қилинадиган эзгу ишдан қўра суюклироқ амал йўқдир. Бу кунларда : Таҳлил, такбир ва ҳамд айтиши кўпайтиринг!», – деганлар.¹

Такбир икки қисмга бўлинади. Улар қуйидагилар:

Биринчи қисм: Мутлақ такбир. У намозлардан кейин ёки бошқа бир вақтга боғланмаган, аксинча, барча вақтларда айтиш машруъдир.

Мутлоқ такбир ўн кунликнинг биринчи қунидан ташриқ кунларининг охиригача давом этади. Ҳар доим, куну тунда, йўлда, бозорда, масжидларда, уйларда ва зикр қилиш жоиз бўлган барча жойларда такбир айтиш

¹ Аҳмад ривояти.

машруъдир.

Иккинчи қисм: Муқайяд тақбир. У хусусан Қурбон ҳайитда намозларнинг охирида айтиладиган зикр. Унинг вақти ва айтилиш тарзи қуидагича:

1. Муқайяд тақбир Арафа куни бомдод намозидан кейин бошланади ва ташриқ кунларининг учунчи кунида аср намозида тугайди. Бу ҳажга бормаган инсонга тегишли. Ҳожилар эса, муқайяд тақбирни ҳайит куни пешиндан кейин бошлайди.

2. Такбирнинг айтилиш сифати: «Аллоҳу акбар, Аллоҳу акбар, Лаа илааха иллаллоҳ, вАллоҳу акбар Аллоҳу акбар валиллаҳил ҳамд».¹

5. Ҳажга бормаган киши ҳайит намозини ўқишига, эртароқ боришга ва хутбани тинглашга ҳарис бўлиши лозим. Албатта, у исломнинг энг улуғ шиорларидандир. Шунчалик улуғлигидан унга аёллар, ҳатто, бокиралар ва ой кунидаги аёллар ҳам чиқишига буюрилган. Умму Атийя

¹ Ибн Кудоманинг «Мўғний» китоби (3/290) Шархул кабийр маъал Мўқниъ вал инсоф (5/380).

разияллоҳу анҳодан ривоят қилинади:

«كُنَّا نُؤمِرُ أَن نُخْرُجَ يَوْمَ الْعِيدِ حَتَّى نُخْرُجَ الْبَكْرَ مِنْ خِدْرِهَا، حَتَّى نُخْرُجَ
الْحِيَضَ فَيَكُنَّ خَلْفَ النَّاسِ، فَيُكَبِّرُنَّ بِتَكْبِيرِهِمْ، وَيَدْعُونَ بِدَعَائِهِمْ، وَيَرْجُونَ
بَرَكَةَ ذَلِكَ الْيَوْمِ وَطَهَارَتِهِ».

«Бизлар ҳайит куни (намозгоҳга) чиқишига буюрилардик, ҳатто, бўйқизлар ва ҳайзли аёллар ҳам чиқишиар ва одамларнинг орқасида туриб, улар тақбир айтса тақбир айтишиар, дуоларига шерик бўлишар, шу қуннинг баракоти ва поклигидан умидвор бўлишарди». Бошқа бир лафзда:

«وَأَمَرَ الْحَيَضَ أَنْ يَعْتَزِلَ مُصَلَّى الْمُسْلِمِينَ».

«Ҳайзли аёлларни мусулмонлар намозгоҳидан четланишга буюрдилар».¹

6. Солиҳ амалларни қўпайтириш. Масалан, нафл ибодатлар: Намоз, садақа, Қуръони карим тиловати, яхшиликка буюриб ёмонлиқдан қайтариш, қўшниларга яхшилик қилиш, силаи раҳм ва шу каби қўргина солиҳ амаллар. Чунки Набий соллаллоҳу алайҳи ва салламнинг сўзлари умумий айтилган:

«مَا مِنْ أَيَّامُ الْعَلَمِ الصَّالِحُ فِيهِنَّ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ مِنْ هَذِهِ الْأَيَّامِ الْعَشَرِ»، قَالُوا:

¹ Имом Бухорий ва Муслим ривояти.

يَا رَسُولَ اللَّهِ! وَلَا الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ :
«وَلَا الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، إِلَّا رَجُلٌ حَرَّجَ بِنَفْسِهِ وَمَا لِهِ فَلَمْ يَرْجِعْ مِنْ ذَلِكَ بِشَيْءٍ».

«Аллоҳга мана шу қунларда, яғни, Зул-ҳижжаса ойининг аввалги ўн қунида қилинадиган эзгу ишдан кўра суюклироқ амал йўқдир», дедилар. Саҳобалар: «Аллоҳ йўлидаги жиҳод ҳам тенг келмайдими», деб сўрашди. «Аллоҳ йўлидаги жиҳод ҳам. Фақат бир киши ўз жони ва моли билан чиқиб, эвазига ҳеч нарса олиб қайтмасагина, мустасно», дедилар.¹

Аллоҳ таолодан билган нарсалиримизни манфаатли қилишини, манфаатли нарсаларни ўргатишини сўраймиз. Албатта, У Саҳий ва Карим Зотдир. Набиййимиз Муҳаммадга ва оиласаларига кўпдан кўп салавоту саломлар бўлсин!

¹ Имом Бухорий ва Тирмизий ривояти.

Мундарижа

Зул-ҳижжа ойининг аввалги ўн кунининг фазилати ..1	
Муқаддима.....	2
Зул-ҳижжа ойининг аввалги ўн кунининг фазилати ..3	
Зул-ҳижжа ойининг авалги ўн кунида бажариладиган амалларнинг фазилати:.....	4

رَسَالَةُ اللَّهِ الْأَمْرَى

Ҳарамайн рисоласи

Масжидул Ҳаром ва Масжидун Набавий зиёратчилари
учун турли тиллардаги йўриқномалар

